

Båltale Sct. Hans 2021

For et par uger siden skrev jeg en klumme til vores nyhedsbrev om, hvad vi har lært af coronatiden. Min pointe var, **hvad fællesskabet betyder for vores klubliv**. Jeg synes selv, det er et vigtigt emne, - men min kone fortalte, hun var faldet i søvn under læsningen. Så jeg må jo gøre mig umage, når jeg nu tager det emne op igen.

Mange af jer har sikkert læst eller hørt om 'Palle alene i verden', denne underholdende børnebog fra 1942 med Arne Ungermanns pragtfulde tegninger.

Palle vågner en morgen og far og mor er væk. **Palle kan gøre lige hvad han vil**. Han behøver ikke at vaske sig eller tage rent tøj på. Han kan gå ud på vejen uden at se sig for. Han kan gå ind i slikbutikken og spise lige så meget chokolade og slik, som han har lyst til. Inde i byen kan han selv køre bybussen. Kun båthornet kan han ikke finde ud af at trykke på, så i stedet råber han bare ud ad vinduet: 'Båtbåt, her kommer jeg.' Men det er slet ikke nødvendigt, for der er ikke nogen af båt'e af. Ingen i hele verden.

Og det går op for Palle, da han går over på legepladsen, for der er **ingen til at sidde på den anden side af vippen**. Bogen slutter med, at Palle tager en flyvemaskine, som han kommer til at flyve lige ind i månen. Så vågner han med et vræl – og heldigvis kommer mor og trøster. Det hele har bare været et mareridt.

Heldigvis er Palle ikke alene i verden og heldigvis er ingen af os andre alene i verden. **Der er jo ikke meget ved vippen på legepladsen, når man er alene i verden**.

Fra Palle til vores egen verden og vores eget klubliv. Vi hører af og til – især i højsæsonen i maj og juni – beklagelser over, at der er **mangel på spilletider** og der er for mange blokeringer til turneringer og klubber-i-klubben. Vi hører også jævnligt, at nu har begynderne igen ikke lært reglerne ordentligt og har fået spilletilladelse for tidligt.

Måske er der noget om det, men vi skal huske, at **uden fællesskabet var der ingen golfklub**. Vi eksisterer fordi vi er en forening. Derfor støtter

kommunen os ved at stille jorden til rådighed. Og **en forening er fællesskab**. Det kræver engagement og vilje.

Bare se til vores fodboldlandshold, som har oplevet dramatiske hændelser i de sidste par uger. Fællesskab og kampvilje bragte dem flot videre. Én mand er ikke uundværlig, når fællesskabet er stærkt. Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvad Kasper Hjulmand har sagt til spillerne i pausen.

Men i hvert fald viser det, at det er i modgang, fællesskabet virkelig skal stå sin prøve og vise sin værdi.

Et fællesskab er ikke lutter idyl. Det skal vi ikke forvente, og det er der ingen, der har stillet os i udsigt. **Det er en konstant udfordring at få til at fungere.** Der er ingen mirakelkur. Det er kun en stædig insisteren på, at vi vil fællesskabet, som bringer os fremad.

Dansk Golf Unions medlemsundersøgelser viser desværre, at **'foreningsmedlemmet'** – dem, som vil fællesskabet og giver et nap med som frivillig – de er desværre i tilbagegang. Individualismen vinder desværre frem. Vi skal som forening have plads til om ikke alle, så de fleste, - hvis de vil respektere vores værdier og regler. Men vi skal også have viljen og modet til at understrege, at fællesskabet har vise spilleregler, man skal respektere.

Sankt Hans minder os om fællesskabet. Sådan har jeg det, når jeg står ved bålet. Vi mødes for at være sammen på en hyggelig måde, også uden for golfbanen. Det skaber fællesskab. Nye medlemmer kommer til og lærer andre at kende. Jo flere, man kender, des mere er man jo en del af fællesskabet. Derfor er vores klubturneringer og klubberne-i-klubben så vigtige, når blot det er **åbne miljøer**.

Jeg er lykkelig for, at jeg ikke er Palle alene i verden. På **vippen på legepladsen** gik det op for Palle, at det måske ikke er så sjovt at være alene i verden. Jeg synes heller ikke, det er så sjovt at spille en golf-runde alene.

Det, som gør Mollerup unik, er klublivet. Vores fysiske rammer skal selvfølgelig være i orden og vi skal være **ambitiøse om at få en bedre bane og bedre faciliteter.** Men vi må ikke glemme fællesskabet vilkår –

så risikerer vi at ende som en pay-and-play bane. **Klubliv er = fællesskab.** Derfor skal vi skabe rammerne, yde en indsats og støtte op om de arrangementer, som støtter klublivet. Coronaperioden viste os, hvad fællesskab betyder. **Man mærker det mest, når det pludselig er væk.**

En af vores medarbejdere – som har mange års erfaring som idrætsleder i andre klubber – sagde for nogle måneder siden til mig, at som han opfattede det, så var **kulturbæerne i tilbagegang** i Møllerup. Jeg håber ikke, han har ret. Men hvis han har, så er det en trussel mod fællesskabet. Det må vi have gjort noget ved. Så derfor skal min opfordring lyde: **Husk fællesskaber kan hurtigt gå til grunde, men er majsommelige at genetablere.** Så vær med til at passe godt på de værdier i tide.

En god aften og en rigtig god golfsommer til alle.